

Meningerne om dette Spørgsmaal har været meget forskellige. Den rationelle Løsning vil derfor være, at Rigsdagen først tager Beslutning herom, naar Kommissionens Betænkning foreligger.

I Henhold til ovenstaaende Bemærkninger stiller Mindretallet Ændringsforslaget Nr. 1.

Det *andet Mindretal* (Dalsgaard, Ole Hansen, Kragh, Lauridsen, Nørgaard og J. Pedersen) udtaler:

Det nærmeste Formaal med Forsøgene paa at tilvejebringe et Samlingsministerium var, at man, dersom man fik et saadant Ministerium, skulde opnaa saa megen Ro i de politiske Forhold, at man kunde undgaa at holde Valg. Disse Bestræbelser mislykkedes, og Mindretallet er da gaaet ud fra, at dermed maatte ogsaa det nævnte Formaal være bortfaldet. I god Overensstemmelse hermed forelagde Ministeriet i Folketinget Forslag til den nye Grundlovs Ikrafttræden, og det maatte da forventes, at dette Forslag hurtigt vilde blive sendt til Landstinget for der at behandles i Forbindelse med det Forslag til en Kommission angaaende det vestindiske Spørgsmaal, som Ministeriet havde fremsat i sidstnævnte Ting.

Imidlertid gik denne Forventning ikke i Opfyldelse. Forslaget om Grundlovs Ikrafttræden blev efter Konseilspræsidentens Anmodning holdt tilbage i Folketinget. Øjemedet hermed var at afvente, om der ikke i Landstinget skulde kunne tilvejebringes et Flertal for at vedtage Kommissionsforslaget og derefter afgøre Spørgsmaalet om Øsalget uden nogen Tilkendegivelse af, at man ansaa Valg for nødvendigt i Forbindelse med denne Afgørelse. I saa Fald maa det antages at være Ministeriets Hensigt at tage Forslaget om Grundlovs Ikrafttræden tilbage.

I det Ændringsforslag, det første Mindretal nu stiller til Regeringens Kommissionsforslag, er der ikke taget Stilling til Spørgsmaalet om Valg; man vil indskrænke sig til at behandle Kommissionsforslaget og først, naar denne Behandling

er endt, tage Stilling til Spørgsmaalet om, hvordan Sagen videre skal behandles.

Nærværende Mindretal kan ikke slutte sig hertil. Det maa fastholde som den naturlige Konsekvens af, at Forhandlingerne om et Samlingsministerium strandede, at der afholdes Valg, og skulde dette paa Grund af Modstand i Landstinget ikke kunne gennemføres, maa Mindretallet anse det for nødvendigt, at dette kommer klart frem allerede nu. Det vil være i højeste Grad uheldigt, om den Usikkerhed i Valgspørgsmaalet, der har været en Følge af Grundlovsforslagets Standsning i Folketinget, skulde vedvare, indtil Kommissionen om 6—7 Uger maatte have endt sit Arbejde. Vælgerne maa have Krav paa nu endelig at faa at vide, om der skal være Valg eller ikke.

Derfor har Mindretallet stillet nedenstaaende Forslag. Mindretallet har ikke været blindt for, at Forslaget kunde have været bedre i Overensstemmelse med dets oprindelige Krav om, at Øernes Afstaaelse, hvis Spørgsmaalet ikke kunde udsættes til efter Krigen, i hvert Fald først burde afgøres af en Rigsdag, valgt efter den nye Grundlov, og Mindretallet har ogsaa i Udvalget haft et Forslag fremme i den Retning; men det er vejet tilbage for at fastholde det, blandt andet fordi det efter dette Forslag vilde kræve betydelig længere Tid, inden den vestindiske Sag kunde endelig afgøres, hvilket vilde være uheldigt ikke mindst for Øerne og deres Befolkning. Dersom nedenstaaende Forslag gennemføres, vil Afgørelsen falde den Dag, der afholdes Folketingsvalg, idet det da bliver den nye Grundlovs Vælgere, der ved en særlig Afstemning bekræfter eller forkaster den Beslutning i Sagen, der forud er taget af den nuværende Rigsdag.

I Lighed med, hvad Fællesudvalget med stort Flertal indstillede i 1902, foreslaar Mindretallet, at Øernes Afstaaelse gøres afhængig af, at Øernes Befolkning ved en almindelig Afstemning udtaler sig derfor.

Med første Mindretal har man været enig i at forlange den i Ministeriets For-